

пансерного відділення та стаціонару облшкірвендис-пансеру. Наслідками помилкової діагностики були госпіталізація хворого, початок специфічного лікування, обстеження членів сім'ї хворого.

Причинами діагностичної помилки, яка завдала моральної шкоди хворому та його родині, стали: недостатня обізнаність лікарів-дерматовенерологів на клініці інфекційних хвороб, невміння провести диференційну діагностику сифілітичної рожеоли і краснушної екзантеми, переоцінка результатів серологічних досліджень (в цьому випадку - псевдопозитивних), поспішність в установленні діагнозу сифілісу і в призначенні протисифілітичного лікування.

ПРО ПОХОДЖЕННЯ СЛОВА "ПЕРЕЛОЙ"

А.Г.Сулим

Сумське базове медичне училище

Версія походження слова "перелой", яка пропонується, може привернути увагу всіх, хто цікавиться історією дерматовенерології чи етимологією медичних термінів.

Більшість слів-синонімів терміна "гонорея", яким є слово "перелой", в наш час вийшли з користування. Не дивлячись на те, що слово "перелой" безперечно слов'янське, зрозуміти його значення і знайти однокорінні з ним слова в російській та українській мовах не просто. В російськомовній спеціальній літературі початку нашого сторіччя походження терміна "перелой" велося від слова "лить" з префіксом "пере-", тобто "переливать". Аналіз цієї спроби дає підставу для сумнівів щодо її правдоподібності та можливість висунути іншу версію про походження слова "перелой", яка ґрунтується на українській лексиці, зокрема від слова "лій" (діалектні варіанти "лой" і "луй"), що означає "жир з

нутрошів овець" або взагалі "внутрішній жир", та префіксу "пере-", який має також значення надлишку, надмірності. Здається цілком ймовірним, що наші далекі пращури сприймали гонорею як надлишки внутрішнього жиру, які витікають з уретри внаслідок його надмірного утворення. Асоціація стає більш переконливою, коли врахувати, що виділення при свіжій гострій гонореї в чоловіків своїм жовтуватим кольором та вершкоподібною консистенцією нагадують лій - внутрішній жир.

ИССЛЕДОВАНИЕ ЭФФЕКТИВНОСТИ ДЕЙСТВИЯ АМНИОЦЕНА

Е.В. Смейнов, В.И. Кравченко, Л.М. Морозова.
Сумская областная инфекционная больница,
Сумская центральная районная больница.

Объектом исследования данной работы явился амниоцен, изготовляемый из амниотической оболочки плаценты человека. Амниоцен является биостимулятором, обладающим иммуномодулирующим действием, имеющий противовоспалительное, рассасывающее и репаративное действие.

До последнего времени амниоцен применялся, в основном, только в урологической и гинекологической практике.

В работе были проведены исследования токсичности амниоцена, а также противовоспалительное и рассасывающее действие на белых мышах, а также исследование эффективности применения амниоцена в сравнении с другими традиционными биостимуляторами в клинике глазных болезней.

Эксперименты показали, что препарат амниоцен относится к малотоксичным препаратам, поскольку при введении белым мышам подкожно в дозе 50 мл/кг не вызывает гибели животных. Амниоцен при введении под кожу белым мышам в дозе 0,2 мл/20 г массы 5 раз с интервалами 2-3 дня в течение 14 дней ста-